

Şehitliğin ölçüleri nedir? Kime şehit denir?

İstanbul'dan Ömer Faruk Yıldız: “Şehitliğin ölçüleri nedir? Kime şehit denir?”

Yedi Çeşit Şehitlik Vardır

Peygamber Efendimiz (asm) buyuruyor ki: “Yedi çeşit şehitlik vardır:

- 1- Allah yolunda öldürülen şehittir.
- 2- Vebadan ölen şehittir.
- 3- Suda boğulan şehittir.
- 4- Akciğer hastalıklarından ölen şehittir.
- 5- Yıkık altında kalıp ölen şehittir.
- 6- Hamileyken ölen kadın şehittir.
- 7- Doğum dolayısıyla ölen kadın şehittir.”¹

Bir şehidin kabir hayatı konusunda da Peygamber Efendimiz (asm) şöyle buyuruyor: “Şehitler kabir âleminde Cennetin kapısında akan bir nehrin kıyısında yeşil bir çadırın içindedirler. Rızıkları sabah akşam kendilerine Cennet'ten gelir.”²

Şehit Olduğu Bilinen ve Bilinmeyenler

Şehitlik için şöyle de bir tasnif yapılmıştır:

1- Şehit olduğu bilinen ve şehit muamelesi görenler:

Allah için savaflara katılırlar, canını Allah yolunda feda ederler, savaşta öldürülürler. Bu kişiler insanlar nezdinde şehit olarak bilinirler, şehitlik muamelesi görürler, yani yıkanmazlar, kanlı elbiseleri ile defnedilirler. Allah katında da gerçek şehittirler. İlk damlayan kanları ile birlikte günahları bağışlanmış ve dereceleri yükseltilmiştir.

2- Şehit olduğu bilinmeyen ve şehit muamelesi görmeyenler:

Ahirette şehit olarak kabul görecek olan, fakat dünyada şehit olduğu bilinmeyen ve şehit muamelesi görmeyenler. Bu kişilere manevî şehit denmektedir. Ve bunlar da gerçekte şehittirler. Yani bu kimseler, insanlar bilmediği halde, Allah'ın şehit saydığı ve şehitlik makamı verdiği kimselerdir. Bu kimselere dünyada şehit muamelesi yapılmaz. Bunlar normal olarak yıkanılırlar ve kefenlenirler. Fakat Allah ahirette bu kimselere şehit muamelesi yapar.

Peygamber Efendimiz (asm), Allah yolunda bulunmak, ruhunu veya hayatını Allah yolunda feda etmek, haramı helâli bilmek ve haram yolda bulunmamak şartıyla meselâ, akrep sokmasından ölen, yırtıcı hayvanların yemesiyle ölen, kazadan ölen, yıkık altında ölen, yaralanıp ölen, veba, verem ve sair hastalıklarla hastalanıp ölen³, karın ağrısından ölen, doğum yapıp loğusa iken ölen, suda boğulup ölen, ateşte yanarak ölen⁴, malını korurken ölen, haklı bir dâvâda vurularak ölen, zulmü defetmek için mücadele verirken ölen⁵, gurbette ölen, ilim tahsil ederken veya Allah için ilim öğrenme yolunda ölen⁶, Cuma gününde ölen, ailesinin geçimi uğrunda ölen kimseleri manevî şehit saymıştır. Keza, şehit olmayı istediği halde şehit olmayıp rahat döşeginde ölen şehit sayılmıştır.⁷ Kezâ, bir hadiste ümmetin fesadı zamanında sünneti yaşayan kimselere yüz şehit sevabı verileceği bildirilmiştir.⁸

Şehitler Ölü Değildirler

Bu hadisi yorumlayan Bediüzzaman, sünneti yaşamamanın kişiye, sünneti yaşadıkça, daimî olarak İlâhî huzurda bulunma şuuru verdiğini kaydediyor. Kişiye şehitlik makamı veren değer, böyle daimî huzurda bulunma şuurudur.⁹ Şehitlerin kul hakkı hariç bütün günahlarının affedileceğini de Sevgili Peygamberimiz (asm) müjdelemişlerdir.¹⁰

Şehitler ölü değildirler.

Şehitler hakkında Kur'ân'ın da müjdesi vardır: "Allah yolunda öldürülenlere ölüler demeyin. Doğrusu onlar diridirler. Lâkin siz farkına varmazsınız."¹¹

Şehitlerin kimlere şefaate edebileceği ile ilgili Peygamber Efendimiz (asm) şöyle buyurmuşlardır: "Şehitler, hemen kanının ilk fişkırın damlasıyla birlikte affedilirler. Ve iki huri verilir. Akrabalarından yetmiş kişi hakkında şefaati kabul edilir. Kişi, Allah yolunda düşmana karşı savaşırken ölürse, kendisine kıyamete kadar yaptığı işten dolayı mükâfatı yazılmaya devam edilir. Sabah akşam rızkı kendisine getirilir.

Ve kendisine şöyle denilir:

“Dur! Hesap bitinceye kadar şefaate devam et.”¹²

Günün Duâsı

Ey Rabb-i Kerim! Vatan için, din için, Allah için ölen şehitlerimize rahmet; kederli ve sabırlı ailesine merhamet eyle! Devletimizi ve âlem-i İslâm'ı fitnelerin, fitnecilerin, hasetçilerin, bozguncuların, vandalların şerrinden muhafaza eyle! Taksiratımızı affeyle! Âmin.

Dipnotlar:

- 1- Ebu Davud, Cenaiz, 11; Taberani, Cenaiz, 36;Müsned, 5/446.
- 2- Müsned, 1/266.
- 3- C. Sağır, 3/935.
- 4- Müslim, İmare, 165; Neseî, Cenaiz, 14; Müsned, 2:441; C. Sağır, 3/1166.
- 5- C. Sağır, 4/1590.
- 6- C. Sağır, 1/173.
- 7- Müslim, İmare, 109; Neseî, Cihad, 25.
- 8- Müsnedü'l-Firdevs, 4/198; Cem'ul-Fevaid, 1/29.
- 9- Lem'alar, s. 174.
- 10- Müslim, İmare, 120; Tirmizi, Fezail, 13.
- 11- Bakara Sûresi: 154.12- C. Sağır, 3/1116.